

Új úton

344 E 69th street New York, NY 10021 (212) 734-5252

Web: elsoreformat.us

FHRCNYC@gmail.com

A New York-i Első Magyar Református Egyház körlevele 2017 ADVENT-KARÁCSONY-ÚJÉV-BÚÉK 2018

RÁHANGOLÁS, RÁHANGOLÓDÁS AZ ÉRKEZŐRE, AZ ÚJRA ELJÖVŐ ÚRRA

Mielőtt a nagy zenekarok rázendítenek egy-egy zenemű ünnepélyes és fegyelmezett előadására, hangolnak. A zenészek beállítják hangszerüket, egy-egy futamot még eljátszanak, hogy biztosak legyenek a dolgukban, egymással is összehangolnak, aztán a karmester intésére indulhat a nagy előadás...

Istenünk, az üdvtörténet nagy karmestere az idők folyamán sok szólistát, „hangszeres” prófétát, látnokot, bírát, „Isten emberét” küldte el a nagy karácsonyi oratórium, a megváltás óriáskompozíciója előadása előtt. Ezredéveken át szóltak az ígéretek, a felhangolások, az előjátékok, a Messiás-jövendölések.

Az adventi időszakban minden évben megszólalnak újra és újra, mert még tart a kegyelmi idő, a meghallás lehetősége, a rádöbbenés a gyönyörű lelki „szólóénekekre”, melyek milliók lelkéért csendülnek fel minden esztendőben újra és újra. Az egyik Mária magasztaló éneke, a MAGNIFICAT (Lukács 1,46-55). A másik Zakariás áldásmondó éneke, a BENEDICTUS (Lukács 1,68-79).

Ószövetségi Igék gyönyörű, igaz és erős beágyazódása a női lélekbe az anyasággal történő megkoronázásuk

A MAGNIFICAT megjelölés Mária énekének Hieronymus latin Vulgata fordításának első szavából jön, ami kb. 400 körül született Krisztus után. Emlékeztet Anna hálaénekére, amit fia, Sámuel születéséért mondott az Úrnak, ugyancsak gyönyörű indítással, a női lét anyasággal történő megkoronázásáért: „Örömet szerzett szívemnek az Úr, felemelte arcomat az Úr” (1Sámuel 2,1-10). A Magnificatnak több szava, fordulata az Ószövetség szószerinti visszaidézése. Vegyük sorra a mérhetetlenül gazdag kapcsolódásokat! A 46. versben visszahalljuk a Zsolt 34,2-öt: Áldom az Urat mindenkor; a 47. versben a Zsolt 35,9-et: Én pedig ujjongok az Úrnak, és örvendezek szabadításának; a 48. versben a „rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára” fogalmazás az 1Sámuel 1,11-et hozza elénk, ahol Anna így fogalmaz: „Seregek Ura! Ha részvéttel tekintesz szolgálóleányod nyomorúságára, gondod lesz rá, és nem feledkezel meg szolgálóleányodról...”. Mária hálaénekében a „nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve” fordulat pedig a Zsoltár 111,9-et idézi fel: „Szent és félelmetes az ő neve”.

Az 50. versben így énekel Mária: „Irgalma megmarad nemzedékről-nemzedékre az őt félőkön”, s ez emlékeztet a Zsolt 103,17-re: „Az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van...”.

Az 51. vers fogalmazása: „Hatalmas dolgot cselekedett karjával...” a Zsolt 89,11-et idézi fel: „Erős karoddal szétszórtad ellenségeidet”. A Magnificat 52. verse pedig („Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megaláztatokat emelt fel”) Jób könyvét juttatja eszünkbe: „Ő papokat tesz bolonddá, hatalmasokat ügyefogyottá”, meg ezt: „Magasra emeli az alant lévőket” (Jób 12,19; 5,11). Mária az 53. versben erről énekel:

„Éhezőket látott el javakkal, és bővülködőket küldött el üres kézzel”, ami pedig visszautal 1Sámuel 2,5-re: „A jóllakottak elszegődnek a betevő falatért, de akik éheznek, folyton ünnepelnek”, valamint a Zsolt 107,9-re: „Megitatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket”. A Magnificat csordultig van tehát ószövetségi kapcsolattal, minden verse mögött Máriának, meg az evangélium szerzőjének, Lukácsnak mély bibliaismerete húzódik meg! Az 54. vers utalása arra, hogy „Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról” fogalmazás pedig a Zsolt 98,3-at juttatja a bibliaolvasók eszébe: „Hűséggel és szeretettel gondolt Izrael házára”.

Istennek tetsző egyszerű női lélek – csordultig örömmel és történetteológiával

Mária magasztaló Magnificatjának az utolsó mondata is csupa történetteológia, emlékeztetés Isten örökkévaló kijelentésére: „amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké” – ami pedig gyönyörűséges és igaz, beteljesülést bizonyító visszautalás a kezdetekre, az Ábrahámnak adott ígéretre: „Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is” (1Mózes 17,7), valamint Mikeás 7-re, ahol ez áll: „Hűségesen bánsz Jákobbal, kegyelmesen Ábrahámmal, ahogyan megesküdtél őseinknek a régi időkben” (Mikeás 7,20). Ki tette ilyen bölcsé, ennyire teológussá ezt az egyszerű lelket? Máriát? Nem emberektől van ez, hanem a Hatalmas tesz bölcsé vagy tudatlanná, emel fel vagy sújt le. Itt az Ő lelki akadémiajának szabadkurzusán, az Igéken bölcsült női lélek fényes és tiszta megnyilatkozását látjuk! Így egyedül csak Isten tud tanítani! Ó, de hány bölcs tudatlana volt Istennek, az egyház történetének, s hány tudatlan bölcsé, akik semmivé lettek okoskodásukkal. Áldott a mi Istenünk a „máriás bölcsességért”, meg a zakariási látásokért, ilyenek, s még annyi hasonló fényes lélek nélkül ma nem lenne keresztényiség.

Nem csak kőbölcső, szalmaágy, hanem főként Ige-bölcső volt Mária szülőágya!

Ó mily csodálatos előrelátása, gondviselése, törődése, igei otthonteremtése Istennek a mostoha világon, hogy az ószövetségi erős és gyönyörűséges Igék egész seregével készítette elő azt a lelki, Igés szülőágyat, amiben Mária megszülte Gyermekeit, az Istengyermekeit. Mert nem csak kőbölcső volt ott, hanem Ige-bölcső is! Csak így, az igei „szalmaszálakkal” kibéelve lehetett elviselni, mi több, boldogan elviselni a Betlehem-széli vendégfogadót, s még annak is a peremén, az istállóban, az abszolút peremsorsban lezajlott világraszóló szülést és születést! Micsoda paradoxona a bűnbeesett embervilágnak, az emberek által sakkozta tényeknek és micsoda kegyelme, vigasztalása, minden értelmet felülhaladó „vezércsele”, a létezés nagy partiját eldöntő, győztes lépése az isteni előrelátásnak, a beteljesülő Igék karácsonyolásának, annak a világfordító éjszakának, melynek célja az örök nappal előkészítése, amiben nem lesz többé könny, vér, bánat, hanem Isten-látás és örömmóda – végtelenül!

Adventi Zakariás a Szentlélek szinkronitálásában

Ugyanígy csupa ószövetségi előkészítést, ezredéves ráhangolást láthat meg a szemünk Zakariás Szentlélektől megnyitott szája, fogalmazása, éneke nyomán. Hiszen igei ígérek otthonteremtő, ezredéveken át sodrott erős beágyazása a történelembe és az üdvtörténetbe húzódik meg Zakariás éneke mögött és mélyén! Ő is jó Tóra-iskolába járt, és kitűnően megtanulta a szent leckét. Az IGE életté és ámenné lett őbenne. A Szentléleknek pedig Isten titkaiba tekintő, múltat-jelent-jövőt egyben látó, láttató szinkronvíziója, együttláttató áldása lebeg ott fölötté, mint Isten első teremtetésekor a mélység, a tohuvaobhu fölött lebegett Isten Lelke. Azért, hogy formát adjon a Szellem, a Lélek, az isteni Rúah a formátlan, az akkor még „törvényen kívüli” materiának, őskáosznak, mert csak a Lélektől kapott rendben, természeti törvénykoordinátákban fordult át célszerűvé, rendeltetészerűvé a kozmosz anyagi világa. Ekként pedig az Ige szerint most az üdvtörténet gyönyörűséges, elrendelt, Krisztus fele tartó, végcéljában üdvözítés-történété forduló folyamatának, ahogyan azt Zakariás BENEDICTUSA megszólaltatja az idők végezetéig. Mert bizony itt is az ószövetségi szent szótár egyik kulcsszava jön elénk, a bőraká, az áldás, itt az Istenre alkalmazott áldott kifejezésként. Aminek olyan mély a

tartalma, amint arról találóan fogalmazhatta Thomas Mann: ilyen a múltnak mélységes mély kútja. „Bárúk Adonaj Elóhé Jiszráél” – olvassuk az Újszövetség héber fordításában (Lukács 1,68) – Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét.

Zakariás üdvtörténeti himnusza, magasztalása ugyanúgy Isten múltbeli tetteire és ígéreteire támaszkodik, mint Mária Magnificatja. Az Istentől áldott, lehetővé tett anyaság himnusza és Keresztelő János apjának, Zakariásnak papi éneke gyönyörűen, megrendítő módon öleli át és készíti elő a Megváltó, az Üdvözítő születését. A női és a férfi lélek, a szellem és mélységes, több évezrednyi, fel nem adott történelmi váradalmak hangolják fel a Megváltó születésére, születésnapjára a korabeli világot: az égieket a csillag fénymutatásával, az angyalokat seregestől, a pásztorokat a mélyben, a napkeleti bölcseket a messzeségben, s Máriát és Józsefet a názareti észrevétlenségben. Mindegy, hogy hányan hallották meg a nagy és páratlan megváltói mestermű előjátékának tiszta akkordjait. Amikor eljött a pillanat, s az idő betelt, és a fejsze immár a fák gyökerére vettetett (Márk 1,15; Luk 3,9), akkorra felcsendültek a dallamok, mert akinek el kellett készülnie, az készen volt! A Szentlélek és az Úr anyaga karmesterként hangoltatott, előkészítette a nagy mestermű előadását, majd beintette az akkordokat... Kész mennyei kottából játszottak. Hangjegyei az ószövetségi ígéretek és az angyali üzenetek voltak! Minden készen állt az Úr érkezésére, fogadására. Mélység és magasság felhangoltan, ezernyi esztendő precíz isteni munkájával előkészítve várta a Gyermekek születését, az Ige testté léételét, a végtelen fény belépést a sötétség világába. A Megváltó, a Szabadító, a Jehosua (jásáh=szabadítani igéből) érkezését övéi közé, akik ezzel együtt még sem fogadták be Őt...

Izrael rangja, méltósága és korlátja

Az isteni előkészítésben történt páratlan részvétel adja meg az idők végéig Izrael történelmi méltóságát. Nincs ilyen méltósága egyetlen más népnek sem! De a be nem fogadás egyben mutatja korlátját is. Ez a történelmi factum, de ez minden tiszteletünk mellett is a fájdalmas valóság. Akik befogadják Izrael fiai közül Őt, azoknak hatalmat ad, hogy Isten gyermekeivé legyenek... (János 1,12). Nem közösségként, népként, hanem egyen-egyenként. Ó mekkora megrendítő és feltartóztathatatlan providentia, mekkora isteni előrelátás és előkészítő munka! Istenünk sok ezeréves terve ér mindjárt célba. Valóban lélegzetelállító, de Lélek-szólót, Lélek-Csodát hozó gyönyörű üdvtörténeti pillanatok ezek. Semmivel sem pótolható adventi égő csipkebokrok utunk mentén! SOLI DEO GLORIA az Útkészítő Magnificatért és Benedictusért Izrael Istenének és Megváltónak, az Örök Igének, aki Istennél volt, s minden általa lett. És nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága (János 1,1-4). A saját világába jött, de az övéi nem fogadták be. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott... (János 1,11-12).

írta Dr. Békefy Lajos

BOLDOG KARÁCSONYRA VÁRUNK – CAPRICCIOK 2016 TUD-E ÜNNEPELNI MÉG NÉPÜNK, A „KERESZTYÉN” MAGYARORSZÁG?!

Kortárs holland református gondolkodótól, van Tiltól származik a kifejezés: „nomádizálódó” korban élünk. A szuper Európa barbarizálódik, nomádizálódik. Azaz barbárrá, nomáddá lesz, visszamegy a betlehemi pásztorok előtti időbe – az információs társadalomból a kőbaltás korba – mentálisan, mindennapi magatartásformáiban. Érintkezési, viselkedési formáiban. Azaz csúcsteljesítményei árnyékában primitivizálódik: az élvezeti, fogyasztói, has-, és ösztönszerű vegetálás felé közelít nagy tömegekben. Már volt ilyen a történelemben, a keresztyénség előtti Római Birodalomban. Azaz vissza-romanizálódunk, a carpe diem, „az élvezd a napot!” alacsony létszintje felé tart korunk. Döbbenetes és elgondolkodtató megállapítás. A másik oldalon meg szintén kortársunk Németországból, a protestáns gondolkodó Timm az esztétikai örömök, a gyönyörködés irányába nyit, s a pogányosodás, nomádizálódás tendenciájával szemben azt mondja: kozmo-esztétikai élmények felé tartunk, pneumatikus, Lélek szerinti látásmódban, amikor elképesztően csodás színes felvételeket látunk más csillagrendszeréről, bolygókról, meg a mi élethordozó, az emberiség áldatlanságai ellenére is áldott kék planétánkról. Kétségtelen, nem kell Hollandiáig menni, hogy érzékeljük a durvulást, a nagyon közönséges emberi viszonyulások tucatját, amiben van részünk bőségesen a karácsony előtti tumultusokban. Már-már nemzeti méretű ünneprontás ez. Azon töprengnek el ilyenkor, ha ilyen durván, egymást tiporva buszon, bevásárlóközpontban, autóúton „készülünk” az ünnepre, milyen is lesz akkor az

ünnepe a mi népünknek? Három nap adásszünet? Vagy a hétközi durvaságok folytatódnak a fenyőfák, karácsonyfák előtt is? A belső romlást a külső csillogás nem változtatja meg. Tud-e ünnepelni még népünk? Ez ma a súlyos kérdés. Vagy belülről beszakadt lelkeket, tátongó ürességet viszünk a csicsás ünnepi kellékek közé? Egymásnak? Féltve is teszem fel e kérdéseket. Legalább mi, akik még figyelünk az Ünnepszerezőre, az ajándékozó Istenre, az élő Ajándékra, aki azon az első karácsonyon az egész nép öröme lett, Dávid városában, és szerte a világon, ahová csak jó híre, evangéliuma eljutott? Gondolunk-e még a megszületett Üdvözítőre, Szabadítóra, Aki ilyen mindennapi durvaságainktól is képes megszabadítani? Hogy egy kicsit lélek szerint is, szavakban, gesztusokban, emberi érintkezéseinkben, beszélgetéseinkben, ajándékosztásunkban is ünnepibbé tehesük az ünnepet. Ez csak rajtunk múlik! Isten már mindent megtett azért, hogy öröm szülessen meg a világon az ünneplés óráiban, s az meg is maradjon bennünk. Krisztus-visszhangként, ünnepi szép emlékeként, megbékéltető meghittsége csendesítő, a hétköznapokra átmentett belső élményekként. Ezért írják, mondják még olyan sokan nálunk is a karácsonyi örömmüzenetet, szól a capricciók sora... Itt, nálunk is. E sorozat fényvillanásaiban is. Méltóbb ünneplést, „keresztyén” Magyarországot!

Írta: Dr. Békefy Lajos

A bölcsek ünnepe

"... Ime, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe" Mt ev. 2,1 és „ti, akik egykor „távol” voltatok, „közel” kerültetek a Krisztus vére által. „Ef 2,1. Istentől jövő üzenetet találtam mindnyájunk számára az idézett igékben. Amikor Jézus Krisztus emberi testben e földre jött, földrajzilag és szellemileg is messziről jöttek a bölcsek, hogy találkozzanak Vele. E vágyukban Isten segítette, mert ilyen Úr Ő. Közel akar kerülni az ember szívéhez, mint teremtményéhez, aki boldogtalanná lett a Sátán csábításának engedve. A zsoltaíró így írja: „a mélységből kiálltok Hozzád Uram, hallgasd meg az én szómat”.

A szerető Isten nem nézhette tétlenül teremtményének nyomorult állapotát. Személyes Istene akar lenni, hogy segítsen a bűnbe esett emberen, mert: „Mindenki vétkezett, és hűjával van az Isten dicsőségének”.

Az evangélista érthetően szemlélteti e szakadékat a bölcsek élete által Isten és ember között, ugyanakkor a bekövetkezett változást is, miután találkoztak Jézussal. Csillagászok is lévén, az ő nyelvükön szólította meg. Megértették, hogy egyedi király született, a Messiás, Isten Fia, aki megszabadítja népét annak bűneiből, mi pedig bűnösök vagyunk. Isten ma is ezt teszi. Mindig személyesen szólítja meg teremtményét. A pásztoroknak pásztori szinten beszél, a bölcseknek, királyoknak az ő szellemi szintjük szerint, de mindenkire érthető módon szól Fia által, Aki megszületett karácsony éjjelén.

Imám, hogy együtt értsük meg, hogyan lettek a bölcsek távoliakból közeliakké, akik hitelesen imádták az Istent.

Az Istennel való találkozás utáni vágyunk olyan mélyen belénk van teremtvé, hogy fáradságot, időt, energiát nem kímélve szükséges kielégíteni azt. Ezért fontos engedelmeskedni az Istennek és ellenállni a Sátánnak. Így jutottak a bölcsek Betlehembe, így találkoztak az ég és föld Urával. Bár itt nincs kifejezetten szó istentelenségünk miatti bűnbánatról, de a Biblia világosan tanítja, hogy mi emberek csak bűnbánat és bűnbocsánat által kerülhetünk élő kapcsolatba a szent Istennel. A karácsony, Isten szeretetteljes közeledését, a nagypéntek Jézus halálát, húsvét pedig az új életet jelenti. Ide jutottak a bölcsek. Így lettek közeliakké. Örömmel találkoztak a Gyermekkel, magával a mindenható Istennel. Majd más úton, más emberként tértek haza, az Úr angyalának parancsára. Hadd legyen e Karácsony az Istennel való találkozás ünnepe, amely után más - szent - életet élünk mi is. Ez a lehetőség adott és szükséges minden ember számára. Legalább ezt jelenti a Karácsony. Ilyen áldott, Isten szívéhez közeli ünneplést és életet kívánok mindenkinek.

Vékás Zoltán, baptista lelkipásztor

Győrfi Erzsébet: Betlehemi csillag

Betlehemi csillagunk felragyogott nekünk,
Hálát zeng az énekünk, égi reménységünk.
Megszületett Megváltónk, kit évről-évre várunk,
Bizakodunk, általa jobb emberré válunk.
Legyen áldott Ünnepek! - áhítozom én is,
Reménykedem, sóhajom feljut majd a mennyig.
Meghallgatod, Jó Atyám, s felemeled lelkünk,
Fénybe vonod életünk, könnyebb lesz a létünk.
Tekints le ránk, Istenünk!
Roskadozva járunk.
Oly sok terhet cipelünk, tán hitetlenné válunk...
Pedig ma a Reménység fekszik a jászolban.
Ő is szegény, elhagyatott, kitaszított, árva,
Őt is csak az édesanyja védelmezi, várja...
Tudja jól, gyermeke a Világ Világossága,
Isten Báránya.
Ragyogj le ránk fényesen, betlehemi csillag!
Járja át a szeretet könnyes napjainkat.
Segíts minket, Jézusunk, mert csak benned bízunk!
Legyen áldott Ünnepek!
Mindörökké, Ámen.

Farkas Péter: Karácsony

Kipufogófüstben pöfögő ország
útján egy számaron dőcögő koldus
érkezik hozzád. Ajtódon fenyőág,
asztalod díszes: - Itt van a Jézus!
- Vehető, ehető a mézes-krémes!

Csillagszóró izzik, színesek a dobozok.
Ugrásra készen: - Téphetők a csomagok!
Hulladékhalomok gyűlnek a zsákban,
angyal suhant a szeretett otthonban,
nagyapó sóhajt a szeretetotthonban...

Kop-kop, katt-katt: zörgetik a zárat.
- Senkit sem hívtunk, miért háborgat?
- Krisztus nevében kérhetnék meleget?
- Menj innen öreg, nem ittál eleget?
Katt-katt, kop-kop: zárták az életet.

Kipufogófüstben pöfögő ország
útján jár Jézus. Érkezne hozzád.
Ajtók már zárva, képernyők nyitva,
"Jingle bells..." a mobilod hangja,
digitális tudatodat szóraztatja.

Kipufogófüstben fulladó ország
útján a szeretet nem jut el hozzád.
Benned bízott: Te és a szeretet...
Közömbös léted nem ad már meleget.
Közömbös léted nincstelen kegyelet!

Hol van a remény, hol van az ország?
Megváltás és az ígért igazság?
Hol a karácsony és a szenteste?
Mikor lesz újra szent az az este?
Mikor kap értelmet Krisztus Teste?

Óh, én Uram, bocsásd meg nekem:
kérdézek csak, és nincs türelmem.
Értem én művedet, követlek híven.
Értik-e művedet, kik követnek híven?
Hívek vagy nem, bár köveznek, hiszem,

hogyan van értelme karácsonyodnak!
Van értelme koldusaidnak; meleget adni,
lábat mosni, szeretni és meghajolni,
érted eltűnni és meghalni,
szeregetlángban elolvadni!

Fazekas László református püspök újévi gondolatai

Az új esztendő első napján Fazekas Lászlónak, a Szlovákiai Református Egyház január elsején* hivatalába lépő püspökének újévi gondolataival kívánunk olvasóinknak békés, Isten kegyelmében gazdagon megáldott új esztendőt. (részletek)

Az elmúlt polgári esztendőt lezárva, az új esztendőbe lépve mindenki elsősorban számot vet magával. Teszi ezt azzal, hogy visszatekint az előző esztendőre, s próbálja átgondolni azt, hogy milyen lehetőségei voltak, minek örvendezhetett, mit használt ki, vagy mik azok, amikben elmarasztalja önmagát. Majd következik az előretekintés: tervez, latolgat, próbál belekutatni a jövőbe, s megállapítani azt, hogy vajon mi várható az új esztendőben.

A keresztyén ember mindezt Isten Igéjének fényében teszi. A múltat tükrül veszi, s abból okulva, hibáit látva próbál továbblépni a még ismeretlen esztendő napjaiban. Nem szükségtelen ez a zárszámadás, hisz sok mindenre fény derülhet, amit lehet, hogy csak így, az idő távolságában látunk tisztán és helyesen. S ha erre nem figyelünk, lehet, hogy ugyanazokat a hibákat követjük majd el, s életünk nem változik. Isten az Ő megismerése, majd pedig saját magunk megismerése által kívánja, hogy változtassunk életünkön úgy, hogy alkalmasak legyünk az Ő dolgainak befogadására. Azt akarja, hogy ne legyen dacos, neki ellenszegülő életünk, hanem hajlandóak legyünk cselekedni az Ő akaratát. Az Ő akaratát pedig az, hogy szeretetben megszentelt életet éljünk

Ezért tanít minket Pál apostol is, amikor azt mondja, hogy : „...változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akaratata.” (Róm 12,2b).

Ezt az új esztendőt tehát akkor kezdjük jól, ha engedjük, hogy Isten az Ő Igéje által megújítson. Így ez az esztendő nekünk örömteli, de az Úrnak is kedves lehet.

A megújulás mindenképpen személyes. Csak úgy magától semmi sem fog változni, jó irányt nyerni, mert ez mindig személyfüggő.

Miben kell tehát megújulnunk?

A családról való gondolkodásunkban.

A társadalom alapsejtje a család. Isten egymásra bízott bennünket, egy kis közösséggé formál minket, amely közösségben mindenkinek helye és szerepe van. A szülők, nagyszülők, gyermekek csak a családi közösségben kaphatják meg azokat az ajándékokat, motivációkat, amelyek szükségesek az öntudatos, értelmes élethez. S a magányosan élők is kapcsolódhatnak családokhoz, s a családok azzal a szeretettel fordulhatnak felénk, amely elégséges arra, hogy körülvegye azokat melegséggel – mert egymásra bízattunk. Becsüljük meg a családot, mint Istentől kapott lehetőséget szeretetünk megélésére. E nélkül az élet szerencsétlen vándorai vagyunk csupán.

Meg kell újulnunk a nemzetről való gondolkodásunkban.

Nem élhet nemzet Isten nélkül. De nem élhet nép, vagy nemzet a másik nép, vagy nemzet nélkül sem. Szükségünk van egymásra. Isten az ő csodálatosan szép, tarka világában mindannyiunknak feladatokat adott. Egyáltalán nem azt, amit esetleg az elmúlt hónapokban tapasztaltunk, hogy önös érdekből szűkítsem a másik nép életterét. Vagy megpróbáljam rafinált módon eltorzítani nyelvét, elvenni értékeit, hanem lássam meg a másiban annak lehetőségét, hogy a másik nép engem gazdagíthat. A Példabeszédek könyve 14. részében azt olvashatjuk, hogy: „Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyalázatára van a népeknek.” A másik nép értékeinek felfedezése által a saját értékeink is drágábbak lesznek. Őrizzük tehát egymást, hogy gazdagnak mondhassuk magunkat, s ezért a gazdagságért Istennek adjunk hálát. Legyen békesség és megértés, jóság és jogosság, nem pedig úgy, mint Ézsaiás napjaiban, amikor Isten a népe között „várt jogörzésre, és lett jogorzás; és irgalomra, és lőn siralom.” (Ézs 5, 7b)

Meg kell újulnunk az egyházzal való gondolkodásunkban.

(...)

Ebben a gyorsan változó, sok talmi értéket kínáló világban nem könnyű az evangéliumot hirdetni. Egyre nagyobb feladat hárul a keresztyénekre. Felettből szükséges az összefogás, a hitbeli egység, a missziói szándék, és a lehajló segíteni akarás. De szükséges a jó rend, a fegyelmezetttség, és ezzel együtt az Ige tekintélyének hangsúlyozása, amely alázatossá teszi az embert.

Amennyiben ez egyházi életünk minden szintjén meg lesz, akkor tudunk előre haladni, és Isten kegyelmével erőnk nem szétforgácsolni, hanem szolgálni.

Tudom, hogy ezek nagyon szép szavaknak tűnnek. A kérdés csak az, hogy hogyan lehet ezeket megvalósítani?

A kettős tüzes lángnyelvek csodája óta ez nem lehetetlen. Isten azért küldte el az Ő Szent Lelkét, hogy legyen Vigasztalónk, az igazságnak Lelke, Aki megtanít minket mindenre. Tanuljunk hát élni.

Az új esztendő első napján is kérhetjük Istent, hogy Szent Lelkével munkálkodjon köztünk, és szívünkben feltörő legyen mindaz, amit egyik énekünk így fogalmaz meg:

„Adj minékünk megújult szívet És új indulatot,
Tehozzád mindenben hívet, És szent akaratot.
Újítsd meg rajtunk a te képed, Mely áll szent életben,
Hogy lehessünk választott néped, Élven szeretetben.”

(285. dics. 4.)

Ezzel kívánok minden kedves rádióhallgatónak Istentől áldott, békés új esztendőt.

Felvidék Ma, sk

(*2008)

Újévi imádság

Ó szelíd és alázatos Jézus, hallgass meg.

Mások megbecsülésének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Mások szeretetének a vágyásától szabadíts meg Jézus.

Mások dicséretének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Az elsőbbségben részesítés kívánásától szabadíts meg Jézus.

A tanácsom kikérésének a vágyásától szabadíts meg Jézus.

Mások helyeslésének a kívánásától szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megaláznak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy semmibe vesznek, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megszidnak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy bírálgatnak, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy megfélekeznek rólam, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy nevetségessé tesznek, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy igazságtalanul bánnak velem, szabadíts meg Jézus.

Azon félelmetől, hogy meggyanúsítanak, szabadíts meg Jézus.

Jézus add meg a kegyelmet vágnini arra, hogy másokat szeressenek jobban, mint engem.

Jézus add meg a kegyelmet vágnini arra, hogy másokat becsüljenek többre, mint engem.

Jézus add meg a kegyelmet vágnini arra, hogy a világ szemében mások növekedjenek, én pedig legyek kisebb.

Jézus add meg a kegyelmet vágnini arra, hogy mások legyenek kiválasztva, én pedig legyek félretéve.

Assisi Ferenc

ISTEN VEZET

Szememmel én vezetlek téged,
Amerre mégy, veled megyek.
Utat török, s nem árthat néked
Sötét völgy, vagy zordon hegyek,
Járj szárazon, vagy víz felett,
Orcáznak fénye hűn vezet.

Szememmel én vezetlek téged,
Kegyelmem is hűn támogat;
Nem engedem inogni lépted,
Bátran rábízhatod magad,
Pusztákon át a mennybe fel
Erős karom hordoz, emel.

Szememmel én vezetlek téged,
Beváltom az ígéretet,
Ha napra nap jön, évre évek,
Ha szép napot ború követ,
Míg élted földi útja tart.
Megláthatasz színről-színre majd.

ford. *Vargha Gyuláné*

ÚJÉVI IMA

Áldd meg, Úristen, számunkra ez évet,
Hogy magasztaljon Téged minden ének,
És áldásodat a lelkünk érezve,
Feljusson az égbe!

Szentlelked legyen mindenben vezérünk,
Tanácsadónk és irányítók nekünk.
Ne legyen bennünk rosszra hajló lélek,
Csak amely él Érted!

Az igazmondás, tisztelet és hála
Szívünkben leljen örökös lakásra,
Hiábavaló dolgoktól óvjon meg
Megmentő kegyelmed!

Áldd meg, Úristen, számunkra ez évet,
Hogy megismerjen minden lélek Téged;
Elhagyva a romlott bűnös világot, –
Köszöntse Országod.

Nyisd ki a kapudat, ha zörgetünk Nálad,
Hallgasd meg ezt az újévi imánkat,
Hogy áldásodat a lelkünk érezve,
Feljusson az égbe!

Kárász Izabella

The Lord's Light Within

Lord, we reflect with thankful hearts
On the wonder of your birth
The love you expressed when you left
Your glory to come to earth

For your life was like a beacon, Lord
Shining brightly in the night
Filling the world with the radiance of
The Father's glorious light

And we, too, long to have inside
Your light for others to see
The beautiful reflection of your grace
And the wonder of your majesty

For as your life indwells our hearts,
We can shine wherever we are
And arise to take hold of each new day
With your light ablaze in our hearts

So rekindle the flame within us, Lord
So it will not flicker nor dim
Ignite us with the light of your love,
So you will shine brightly within

An Earthly Search—A Divine Peace

Early in the morning, you can savor the sounds of peace—the quiet rustle of leaves in the wind, the first stirrings of birds in the trees, the rhythmic breathing of children not yet awakened from their dreams. You may even wake up early, long before the rest of the world, just to get a passing glimpse of this peace. Perhaps you're eager for weekends at the lake, vacations by the sea, or time spent in a quiet cabin. Whatever your ideal escape, you are no doubt looking for a few days of relief from the hectic pace of everyday life. You're hoping for peace! Unfortunately, anything more than temporary peace is a rare commodity these days.

From the fall into sin onward, the world has seen little peace. Relationships on earth are often marred by the jealousy, greed, and anger that create conflict and ruin relationships. As peace takes hold in one part of our lives, other parts turn back to turmoil. If we cannot even create lasting peace in our own hearts and with the people closest to us—those we love most—how can we ever hope to make peace with God?

The lack of peace in our world—and the lack of peace between God and us—is a result of our own sinful nature, which puts us at war with our Lord. Sinful pride prompts us to search for peace in our own ways. We bypass the wisdom of God's Word and let ourselves be tricked into believing we can find peace in the things this world has to offer. How easy it is to ignore the Prince of Peace when we are trying to achieve peace through our own wisdom, efforts, and techniques.

That cottage at the lake is peaceful—until we show up! That new deep-breathing technique works—until our friend or spouse or daughter walks into the room.

Take a moment to catch your breath. Think about the times you have tried to create peace for yourself and make it last. Did it work? Did it last? I doubt it! I've tried too—and found it fruitless.

I have good news for you today. You can give it up! End your self-guided search and simply let yourself rest in the one, true source of peace—Jesus Christ. Listen! “The Lord of peace himself give you peace always” (2 Thessalonians 3:16). (*Read the verse again, more slowly.*) Jesus knows your brokenness, your restlessness, your worries and sorrows, your pain. Trust him. Rest in him. Let his peace cover all!

Once you have given up your frantic pursuit of peace, you will experience the peace that surpasses all human understanding, the peace that our unchanging and unchangeable God provides for us in Jesus. Our Savior came to earth as a true human being for just this reason: to create a pathway of peace between us and our Father in heaven. In love, Jesus willingly walked from Bethlehem to Calvary, showing us—shouting to us!—that he is the source of the peace we so earnestly seek. Though human sin destroyed our peace in the Garden of Eden, God graciously restored it through the life, death, and resurrection of his Son.

True peace on earth begins with God's work in the believing heart—your heart. No matter what is going on around you, faith in Jesus' sacrifice can put your heart and mind at rest. The war has ended! It's over! Believe your Father's promises, experience his presence, and put your trust in him alone. Rest assured of his care, concern, and compassion for you today, tomorrow, and forever.

A heart at peace demonstrates goodwill toward all. How could it be otherwise? The peace of God within you will express itself, pouring out pure thoughts, encouraging words, and helpful actions. As the Holy Spirit works within you, you will become a real and living instrument of his peace in the world. Who knows how much of God's peace and hope others will experience through you or just how the Holy Spirit will use you to influence the people around you?

True and lasting peace depends not on *where* you are or *who* you are, but *whose* you are! The Prince of Peace has called you by name! He yearns to shower you with soul-deep serenity. He longs to fill you with the peace that lies beyond all your ability to understand it. Remember the peace that Jesus was born to bring to every heart. Remember to take a deep breath and relax in the peace that surpasses all human understanding. Remember to share that peace with those who do not know the Prince of Peace, the Savior. (CTAinc.com)

*May you find true peace in the Savior born in Bethlehem,
- now and throughout the year.*

*Merry Christmas, Happy, healthy, prosperous and
successful New Year to you and your loved ones.*

CALL FOR DONATIONS

Due to the inclement weather last winter the stucco covering the steeple sustained significant damage, it cracked, and part of it fell onto the sidewalk below, creating a dangerous situation for the pedestrians. The restoration process has begun. Our undertaking of this major repair is coupled with the hope that the church building will fulfill its intent to remain the spiritual home to many worshippers in the future. It is our responsibility and solemn duty to continue bearing the financial burden as our ancestors have in erecting and maintaining this house of worship.

We hope that many will feel that the fate of this church is important for them and we ask to make a generous contribution towards the reconstruction of the steeple and re-facing the façade.

We thank you in advance with the words of the Scripture: "Each of you should give what you have decided in your heart to give, not reluctantly or under compulsion, for God loves a cheerful giver." (2Kor.9,7)

The First Hungarian Reformed Church of New York City, October 2017

Minden kedves testvérünket, barátot, szeretettel hívunk és várunk az adventi vasárnapokon d.e. 11 órai istentiszteleteinkre, December 24. –én Advent 4. Vasárnapján d.e. 11-órakor, valamint Szenteste 7 órai kezdettel tartunk istentiszteletet

Karácsony és Újév napján szintén 11 órakkor kezdődő úrvacsorás istentiszteletet tartunk! Hivogassuk barátainkat, ismerőseinket is ezekre az alkalmakra!

A New York-i Első Magyar Református Egyház Istentől gazdagon megáldott karácsonyi ünneplést, valamint jó egészségben, békében, boldogságban eltöltött Újévet kíván minden kedves testvérünknek, egyháztagunknak, pártolónknak, barátunknak

FELHÍVÁS ADAKOZÁSRA

Templomunk külső vakolata az időjárási viszontagságok miatt felpuposodott, megrepedezett és sajnos a torony utcafronti részéről a járdára is hullott, így az veszélyessé vált a járókelőkre.

A templom épület tatarozása az állványozással kezdetét vette. Reméljük, hogy a látványosabb munkálatok hamarosan elkezdődhetnek, és még a hideg beállta előtt be is fejeződhetnek.

Áldozatvállalásunk azzal a reménységgel párosult, hogy templomunk még az idén külsejében megújulhat, és hosszútávon még sokak lelki otthonává válhat.

Meggyőződésünk, hogy az a felelősvállalás, amely egykor elődeink vállára nehezedett, amikor templomunkról gondot viseltek, ugyanez ma a mi vállainkra nehezedik szent kötelezettségül.

Szeretnénk, ha minél többen gyarapíthatnánk az adományozók táborát.

Kérjük mindazokat, akik szívükön viselik gyülekezetünk életét és templomunk sorsát, hogy juttassák el adományaikat a felújítási munkálatok költségének enyhítése céljából.

Adományaikat előre megköszönve kérjük a Biblia szavai alapján, hogy "Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten” (2Kor.9,7)

Áldást, békességet kíván, tisztelettel és szeretettel:

A New Yorki Első Magyar Református Gyülekezet